

Της Τρίχας το γεφύρι

- ΄Σ σήν γέφυραν, ΄ς σήν γέφυραν, ΄ς σή Τρίχας το γεφύρι,
Χίλιοι μάστοροι έχτιζαν της Τρίχας το γεφύρι
΄Ολον την ΄μέραν έχτιζαν κι΄ από βραδύ χαλάουν.
— Ντό δίς με πρωτομάστορα και στέκει το γεφύρι;
— Αν δίγω σε τον κύρη μου κι΄ άλλο κύρη πα ΄κ έχω.
΄Ολον την ΄μέραν έχτιζαν κι΄ από βραδύ χαλάουν
— Ντός δίς με πρωτομάστορα και στέκει το γεφύρι;
— Κι΄ αν δίγω σε την μάνα μου κι΄ άλλο μάναν πα ΄κ έχω.
΄Ολον την ΄μέραν έχτιζαν κι΄ από βραδύ χαλάουν΄
— Ντό δίς με πρωτομάστορα και στέκει το γεφύρι
— Κι΄ αν δίγω σε τ΄ αδέλφια μου κι΄ άλλο αδέλφια ΄κ έχω
΄Ολον την μέραν έχτιζαν κι΄ από βραδύ χαλάουν΄
— Ντό δίς με πρωτομάστορα και στέκει το γεφύρι;
— Κι΄ αν δίγω σε και τα πουλιά μ΄ κι΄ άλλο πουλιά πα ΄κ έχω
΄Ολον την ΄μέραν έχτιζαν κι΄ από βραδύ χαλάουν΄
— Ντό δίς με πρωτομάστορα και στέκει το γεφύρι;
— Κι΄ αν δίγω σε την κάλη μου καλλίτερον ευρήκω...
Μένει ατο την κάλην ατ΄ με τ΄ οικον πουλόπον..
— Την Σάββαν δέβα σό λουτρόν την Κερεκήν σόν γάμον
και τη Δευτέρα την πυρνίν αδά να ευρισκάσαι.
Ατού σό Δρακολίμν΄ κάλη μ΄ ερούξεν το σκεπάρι μ΄
κι αν κολυμπάς και παίρτσ ατό να σαν εσέν κ΄ εμέναν.
Σεράντα οργυές εβούτεσεν και με την τραβωδιαν
κι΄ άλλα σαράντα εβούτεσεν με την μοιρολογίαν
— Κι κλαίω για τα κάλλια μου και ΄κι πονώ την όψι μ΄
κλαίω ντό κείται ΄ς σό κουνίν, απέσ΄ ΄ς σό μεσοχάμι
Κιαμόν τρομάζ΄ τα γόνατα μ΄ να τρομάζ΄ το γεφύρι
Κιαμόν ντό ρούζ΄ τα δάκρυα μ΄ να ρούζ΄νε οι διαβάτοι.
— Ευχέθ΄ κόρη μ΄ ευχέθ΄ κόρη μ΄ ευχέθ΄ μη καταράσαι,
΄Εεις αδελφόν ΄ς σήν ξενητειάν, καλαδελφούς ΄ς σά ξένα
— Κι΄ αμόν το στέκ΄ τα γόνατα μ΄ να στέκει το γεφύρι
κι΄ αμόν το στέκ΄ν τα δάκρυα μ΄ να στέκ΄νε κι΄ οι διαβάτοι.